

hed og overleve, over for dem, der låner dem penge til finansiering, vise, at de kan forrente en egenkapital. Jeg tror ikke på, at en forrentning af en egenkapital kommer til at indgå i en offentlig kalkulation.

Når det er sagt, tror CD så ikke, at det går ud over mindre erhvervsdrivende, når det offentlige skal have flere muligheder?

Til sidst: Kan CD virkelig gå så helhjertet ind for dette lovforslag efter at have hørt en jubeltale fra Enhedslisten?

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal til den konservative ordfører besvare det første spørgsmål med et ja, det andet spørgsmål med et nej og til det tredje spørgsmål sige: CD er ikke Enhedslisten.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en interessant debat og også for det brede flertal, der er for lovforslaget.

Jeg vil egentlig også godt kvittere for, at der ikke er blevet holdt jubeltaler, for jubeltaler må man reservere til noget, der er meget voldsomt og banebrydende, og det er dette lovforslag for så vidt ikke.

Der er tale om det, som jeg vil kalde god, jordbunden husmandsfornuft, nemlig at det, som en del af ordførerne ikke blot har været inde på under debatten, men også klart har forstået som hovedlinjen i det, drejer sig om at få brugt de offentlige ressourcer maksimalt.

Jeg undrede mig lidt over udtrykket kommunale erhvervsventyr – jeg tror, det var fru Else Winther Andersen, der brugte det – for det er slet ikke det, der er tale om. Der er tale om, at man, sådan som Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen anbefaler det, godt vil passe bedst muligt på skatteydernes penge, og det gør man nu engang ved at bruge ressourcerne optimalt.

Fru Else Winther Andersen sagde også, at det her var udtryk – og det forstod hun for så vidt godt – for nogle hede socialdemokratiske drømme. Nej, det er det sāmænd ikke. Der er tale om en imødekommelse af – og jeg vil ikke engang kalde det drømme – nogle fuldstændig jordbundne ønsker, man har haft i begge de kommunale organisationer. I Amtsrådsforeningen ønskede man endda at gå videre, sådan som det også er fremgået af debatten. Amtsrådsforeningen, der, så vidt jeg husker, har en af fru Else

Winther Andersens partifæller som formand, ønskede at få mulighed for også at udføre opgaver for private, men så vidt har regeringen ikke ønsket at gå.

Derfor har vi fundet en mellemproportional mellem det forholdsvis vidtgående ønske, som Amtsrådsforeningen havde, og så det, som vi fornemmer at et meget, meget bredt flertal, ikke blot af borgmestre, men også af kommunalbestyrelsesmedlemmer nu engang har. Så at kalde det for eventyreri synes jeg nok er lidt vidtgående også i forhold til den mistænkeliggørelse af det kommunale selvstyre, som jeg for så vidt synes der ligger i en del af de indlæg, der har været.

Hvad er det nemlig, man siger? Man sår dyb mistillid til det kommunale selvstyre. Man antyder, og nogle siger det endda meget direkte, at lige så snart man får lidt mere luft under vingerne ude i kommunerne, vil ansvarligheden gå fuldstændig fløjten, og man vil kaste sig ud i at ødsle skatteydernes penge væk; der vil ingen bremsere være.

Jeg vil godt sige helt stilfærdigt: Hvad er det dog for en mistillid til alle de ansvarlige kommunalbestyrelsesmedlemmer rundt omkring i landet, der på tværs af partiskel har ønsket igennem et lovforslag som dette at få mulighed for at gøre deres arbejde optimalt og ikke kun 80 eller 90 pct.?

Det, der er tale om, er jo netop i nogle af de tilfælde, hvor man er nødt til at have specialarbejdskraft, som man ikke kan holde beskæftiget hele tiden, fordi der måske er tale om små kommuner, der på nogle områder kun punktvis har opgaver til den pågældende arbejdskraft, får mulighed for at bruge den til gavn også for naboen og dermed selvfølgelig også til gavn for kommunens egne borgere, fordi det er bedre at bruge kræfterne optimalt.

Når jeg godt har villet understrege det så stærkt, er det, fordi jeg har meget vanskeligt ved at identificere, hvor det egentlig er, den stille socialistiske glidebane, man taler om her, egentlig er startet, for sandheden er jo, at alt dette med indtægtsdækket virksomhed var noget, der tog fart under en borgerligt ledet regering; det var knyttet til navne som Henning Christophersen og Henning Dyremose.

Vi har fra den del af det politiske landskab, jeg kommer fra, ikke modsat os, at man skabe en sund konkurrence mellem privat og offentlig, for det mener vi nemlig er til gavn for den samlede gode ressourceudnyttelse. Derfor vil jeg